

“Nu există închisoare pentru cei care-L iubesc pe Dumnezeu”

(Monseniorul Vladimir Ghika)

În urmă cu 50 de ani, pe data de 17 mai 1954, murea ca martir în închisoarea de la Jilava, Monseniorul Vladimir Ghika. Astăzi, cauza sa de beatificare se află la Roma. Comunitățile de credincioși pe care le-a slujit, în România și în Franța, continuă, peste generații, să-i celebreze memoria de sfințenie.

Luni, 17 mai, o liturghie solemnă, precedată de un concert cameral și urmată de o evocare

a vieții și operei Monseniorului au reunit la biserica Sacré Coeur din București o numeroasă asistență.

Capela privată a lazariștilor și a Fiicelor Carității Sfântului Vincențiu de Paul (locul în care a slujit Monseniorul Vladimir Ghika, până la arestarea sa), a fost închisă de puterea comunistă și redeschisă după 1990, ca biserică parohială, pentru două comunități principale: română și franceză.

Comemorarea din 17 mai a fost prezidată de Nunțul Apostolic, Jean-Claude Périsset, alături de episcopul auxiliar de București, Cornel Damian și de numeroși preoți.

“...este viu...și ne ajută să creștem în credință”.

Un oaspete deosebit, părintele Daniel-Ange (aflat într-o vizită în România în periplu “carismatic”, ca întemeietor al mișcării “Jeunesse lumière”), discipoli ai Monseniorului Ghika, membri ai familiei sale, oficialități diplomatice, printre care ambasadorul Franței la București împreună cu soția sa, persoane consacrate, au venit în mijlocul comunității bucureștene, participând la bucuria răspunsului minunat pe care Providența divină l-a dat credinței care a ținut vie flacăra mărturiei evangheliei în vremea persecuțiilor.

Părintele franciscan Petru Albert a citat o suită de aforisme ale Monseniorului Ghika, ce strălucesc cu o forță de neînchipuit în zilele noastre. Și tot aforisme din “Gânduri pentru zilele ce vin” au punctat montajul electronic realizat de sora Francesca Pratlillo din comunitatea Surorilor

Pauline împreună cu omul de litere Andrei Brezianu, montaj ilustrat cu fotografii din colecțiile familiilor Seceleanu și Cosmovici.

Personalitatea Monseniorului Ghika și momente esențiale din viața sa, forța acestei prezențe spirituale de “apostol luminos al iubirii” ne aduc în gând, acum, la 50 de ani de la moartea sa, un precept evanghelic ce a învins timpul: timpul puterii discreționare a celor care, – spunea părintele Albert – dacă ar fi intuit că cel pe care îl torturau se ruga pentru ei și îi privea cu iubire, ar fi avut parte de cea mai intensă convertire.

Oana Seceleanu : “aș dori să se vorbească mult despre ‘liturghia aproapelui’.

Într-adevăr, moștenirea spirituală a Monseniorului Ghika ne îndreaptă spre acea cultură a conviețuirii care se clădește pe reflexivitatea gestului, a răspunsului creștin. Iubirea dușmanului implică un sentiment de compasiune – în cel mai plin sens al cuvântului, deci lipsit de orice notă ipocrită sau “teoretică”, “legalistă” și cu atât mai puțin de resemnare. Cum spunea în catehezele sale unul dintre discipolii Monseniorului Ghika, părintele Horia Cosmovici, “cel care te lovește îți cere, de fapt, ajutorul”.

Această compasiune este una din “ferestrele” care se deschid spre aprofundarea învățăturilor Monseniorului Ghika, ce alcătuiesc un sistem propriu. Rămân în fața noastră, chemându-ne să le înțelegem, să le aprofundăm și să le celebrăm.

MARINA FARA

Un eveniment cu semnificație europeană și ecumenică: Dezvelirea statuii închinată Mons. Vladimir Ghika

31 mai 2004, la intersecția străzilor Pangrați și Cpt. Demetriade, a fost inaugurat monumentul dedicat Monseniorului Ghika. Statuia în bronz, reproducând lucrarea Cărturarul a sculptorului Gheorghe Anghel, străjuiește piațeta ce poartă acum numele Monseniorului Vladimir Ghika. Acesta este locul prin care a pășit de nenumărate ori îndreptându-se spre capela Sacré Coeur.

Interviu cu domnul acad. Răzvan Theodorescu, Ministrul Culturii și Cultelor

- În 1902, la Roma, Vladimir Ghika trece la catolicism. Întrebat fiind de ce a făcut acest gest, Vladimir Ghika a răspuns: "Pentru a deveni mai ortodox". Credeți că V.Ghika a contribuit la îmbinarea celor două culturi și religii, cea a Orientului și cea a Occidentului ?

- Răspunsul viitorului Monsenior Vladimir Ghika a fost, în 1902, unul exemplar. Descendentul voievozilor ortodocși mult influențați de Occident a făcut un gest rar, cu conștiința îmbinării a două culturi fundamentale.

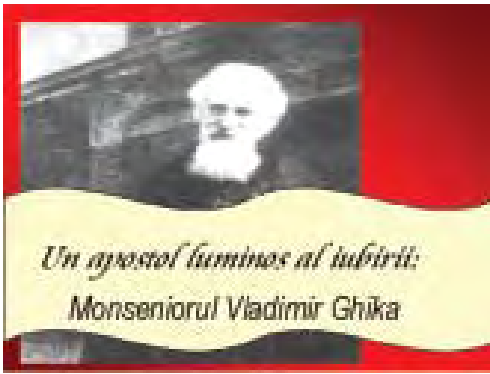
- Sunteți încrezător în ceea ce privește reunificarea într-o singură Biserică, Biserica lui Dumnezeu ?

- Am să vă șochez poate. Creștinul din mine ar dori o reunificare. Istoricul culturii vă răspunde că ea este imposibilă și vă trimite la o carte a sa ce va fi lansată curând: „Două Europe – un divorț intelectual ?” [...]

- Ce semnificație atribuiți dezvelirii acestei statui închinată lui Vladimir Ghika, despre care un editor francez spunea: "Fericiți, voi românii, că îl aveți pe Monseniorul Ghika" ?

- Exact semnificația europeană și ecumenică pe care o merită.

MAGDA MARINCOVICI

*Un apostol luminos al iubirii:
Monseniorul Vladimir Ghika*

Statura spirituală a Monseniorului Ghika, într-un montaj cu imagini din viața sa, este evocată într-o realizare de excepție: un CD în tehnica Power Point, ai cărui autori sunt scriitorul Andrei Brezianu și sora paulină Francesca Pratlillo.

Sperăm că acest montaj, care a fost prezentat cu ocazia comemorării din seara de 17 mai, la Biserica Sacré Coeur, va putea fi urmărit de un public cât mai larg din parohiile noastre și de pretutindeni.

